

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816201424
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5816201424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov : JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - I. V., nar. X.XX.XXXX, XXX XX M. I. XXX, proti žalovanému - J. B., nar. XX.X.XXXX, XXX XX M. I. XXX, v zastúpení právne - JUDr. Anton Tabačák, Ph.D, advokát, M. J. G., o zaplatenie 30.000 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/47/2016-221 zo dňa 13. augusta 2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku:

- o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 8.168 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 9.7.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.).
- o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (II.).

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku:

- o náhrade trov prvoinštančného konania (III.)
- o náhrade trov konania štátu (IV.)

a v rozsahu týchto zrušených výrokov v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d m i e t a odvolanie do výroku o uloženej poplatkovej povinnosti žalobcovi (V).

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.168 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 9.7.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 40% vo výške vyčíslenej v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku (výrok III.), ďalej nahradiť trovy konania štátu vo výške 316 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.) a zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 1.800 eur tiež do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. Okresný súd rozhodoval o žalobe ktorou dňa 30.3.2016 sa domáhal žalobca uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 30.000 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 29.3.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej protiprávnym konaním žalovaného v dňoch 27.3.2014 a 28.3.2014 vykonaním nedovolennej ťažby dreva na pozemku vo vlastníctve žalobcu. Tvrdil, že žalovaný

bol uznaný vinným z priestupku a on bol odkázaný svojim nárokom na náhradu škody vo výške sumy 30.000 eur na súd.

3. Pri právnom posúdení v merite veci postupoval okresný súd podľa § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 563 Občianskeho zákonníka a v prípade nároku na úroky z omeškania aplikoval § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4. Vykonaným dokazovaním nesporne zistil, že žalovaný vykonal ťažbu dreva v dňoch 27.3.2014, 28.3.2014 na EKN parc. č. 2229 v kat. úz. M. I., teda na pozemku vo vlastníctve žalobcu bez jeho súhlasu ako vlastníka a bez písomného súhlasu Obvodného lesného hospodára, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku v priestupkovom konaní vedenom u Okresného úradu Námestovo číslo OU-NO-PLO-2014/004963. Vychádzajúc z obsahu pripojeného priestupkového spisu Okresného úradu Námestovo č. OU-NO-PLO-2014/004963, konkrétne zo záznamu z vykonania miestnej ohliadky zo dňa 25.6.2014, z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu OO PZ Námestovo ČVS: ORP-388/NO-Dk-2014, konkrétne zo záznamu o zameraní dreva dňa 15.4.2014 okresný súd ustálil, že žalovaný z pozemku žalobcu vyťažil 124,4 m³ dreveniny smrek napadnutej lykožrútom smrekovým a lykožrútom lesklým, so stupňom napadnutia slabý. Žalovaný v rámci svojej obrany namietal výšku žalobcom uplatnenej škody, hodnotil ju za neprimerane vysokú, z tohto dôvodu súd na návrh žalovaného nariadil znalecké dokazovanie znalcom. Opierajúc sa o závery znaleckého posudku Ing. Martina Schestága o určenej výške všeobecnej hodnoty vyťaženej drevnej hmoty v sume 8.168 eur (bez DPH) okresný súd vyhodnotil nárok žalobcu voči žalovanému v tejto výške istiny za opodstatnený a mu ju aj priznal. Konštatoval aj opodstatnenosť nároku žalobcu voči žalovanému na úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne z istiny od 9.7.2015 do zaplatenia, v tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že písomná výzva žalobcu na zaplatenie škody do 7 kalendárnych dní bola žalovanému doručená 1.7.2015, lehota na dobrovoľné splnenie mu začala plynúť 1.7.2015, uplynula 8.7.2015, nasledujúcim dňom sa tak žalovaný ocitol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, preto spolu s istinou je povinný žalobcovi zaplatiť aj úroky z omeškania počítané od tohto dňa. Výhrady žalobcu k záverom znaleckého posudku okresný súd neakceptoval, uviedol, že ku jednotlivým výhradám k posudku sa vyjadril plne postačujúco súdny znalec podaním zo dňa 26.3.2018. Súd zároveň dodal, že žalobcovi nič nebránilo v prípade nesúhlasu so súdno-znaleckým posudkom, aby si sám zadovážil znalecký posudok na zistenie obvyklej hodnoty vyťaženej dreva, keďže on je nositeľom dôkazného bremena ohľadne ním tvrdených skutočností, napriek tomu na zistenie uplatnenej výšky škody nepredložil ani nenavrhol žiadny dôkaz. Dokonca aj návrh na vypracovanie znaleckého posudku podal žalovaný a nie žalobca.

5. Ku výhrade žalobcu, že škoda, ktorú mu spôsobil žalovaný neoprávneným vyrúbaním lesa pozostáva nielen z hodnoty drevnej hmoty, ale aj zo škody spôsobenej :

- dočasným vyradením z produkcie: ide o škodu spôsobenú dočasným vyňatím jeho lesných pozemkov z lesných pozemkov,
- trvale zníženou produkciou: ide o škodu, ktorá nastala v dôsledku zníženej hladiny spodnej vody, trvalého zamokrenia, kyslosťou pôdy alebo v dôsledku iných nepriaznivých zmien v chemickom zložení pôdy,
- dočasne zníženou produkciou: ide o škodu, ktorá nastala v dôsledku obmedzeného hospodárenia a to za dobu od vzniku škody do dosiahnutia príslušnej rubnej doby alebo stanovenej rubnej doby,
- znížením kvality: ide o škodu, ktorá nastala hnilobou alebo nešetrným približovaním dreva za obdobie od vzniku škody do doby obnovy lesného porastu,
- predčasnou obnovou: ide o škodu, ktorá nastala v dôsledku vynútenej likvidácie alebo zničenia či odumretia porastu pred dosiahnutím príslušnej rubnej doby alebo stanovenej rubnej doby,
- znížením speňaženia vyťaženej dreva,
- a titulom náhrady za predčasnú likvidáciu lesných porastov, za dočasné vyradenie lesného porastu z produkcie, za zníženie prírastku lesného porastu, za zníženie kvality lesného porastu, za zníženie kvality vyťaženej dreva, -

-súd odkázal na vyjadrenie znalca, ktorý súhlasil so žalobcom, že vyrúbaním drevnej hmoty pred dosiahnutím rubného veku porastu dochádza aj k iným škodám ako je hodnota samotnej drevnej hmoty, avšak vyčíslenie niektorých druhov škôd by pripadalo do úvahy pri úmyselnej ťažbe dreva v zdravých lesných porastoch a o týchto škodách možno uvažovať vtedy, ak by k výrubu drevnej hmoty došlo pred dosiahnutím rubného veku porastu. Žalobca ale ani len netvrdil, že by k vyrúbaniu drevného

porastu došlo pred dosiahnutím rubného veku porastu, navyac ani lesný porast na pozemku žalobcu nebol zdravý, ako to vyplynulo zo zistení lesného úradu, bol napadnutý lykožrútom. Pokiaľ si chcel žalobca uplatniť okrem škody spočívajúcej vo všeobecnej hodnote vyťaženej drevnej hmoty aj iné škody, bolo na ňom podľa názoru okresného súdu, aby ohľadne tejto škody splnil povinnosť tvrdenia aj dôkaznú povinnosť. S výnimkou škody, ktorá spočíva v obvyklej hodnote vyťaženej drevnej hmoty žalobcovi priznanej, nepreukázal žalobca tú skutočnosť, že by mu žalovaný spôsobil v príčinnej súvislosti s vyťažením drevnej hmoty z jeho pozemku aj nejakú inú škodu.

6. V súhrne uvádzaných podstatných súvislostí okresný súd konštatoval iba čiastočnú opodstatnenosť žaloby čo do istiny v sume 8.168 eur s úrokmi z omeškania 5,05% ročne od 9.7.2015 do zaplatenia a vo zvyšku istiny a prislúšenstva žalobou uplatnený nárok ako neopodstatnený zamietol.

7. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku priznal žalovanému v konaní čiastočne úspešnému trovy konania v rozsahu 40 %, t.j. zodpovedajúco jeho čistému úspechu voči žalobcovi. V nadväznosti na rozhodnutie o trovách konania uložil žalobcovi ako neúspešnej sporovej strane nahradiť štátu trovy, tie predstavujú vyplatenú znaleckú odmenu (preddavkom nekrytú) za znalecký posudok Ing. Martina Schestága.

8. Pri rozhodovaní o poplatkovej povinnosti žalobcu vo výške 6% z uplatnenej sumy 30.000 eur, čo činí 1.800 eur (v zmysle položky č. 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) okresný súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalobca bol odkázaný na podanie žaloby o náhradu škody voči žalovanému na základe rozhodnutia priestupkového orgánu, žalovaný ale nebol uznaný vinným zo spáchania trestného činu ale zo spáchania priestupku, preto na žalobcu sa nevzťahuje osobné oslobodenie podľa § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 71/1992 Zb.

9. Proti rozsudku sa odvolali obidve strany sporu.

10. Žalovaný napadol odvolaním výrok I. rozsudku o uloženej povinnosti mu zaplatiť žalobcovi 8.168 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 9.7.2015 do zaplatenia a súvisiaci výrok III. o náhrade trov prvoinštančného konania, v týchto výrokoch sa domáhal zrušenia rozsudku a žiadal vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Argumentoval najmä tým, že počas dokazovania nebolo zrejmé, koľko bolo skutočne vyťaženej drevnej hmoty a akej bola kvality. Ako on, aj svedkovia tvrdili, že sa jednalo o náletový les zlej kvality napadnutý škodcom, aj za týmto účelom navrhoval vykonanie znaleckého dokazovania spolu s výpočtom hodnoty dreveniny v skutočnej kvalite a v čase výrubu. Odpoveď na otázku skutočne vyťaženej drevnej hmoty dal až znalecký posudok č. 5/2017, v ňom bol presne určený objem vyťaženej drevnej hmoty vo veľkosti 124,4 m³, ktorej hodnota bola ku dňu 28.3.2014 vo výške 8.168 eur bez DPH. Žalovaný tvrdí, že on si neprisvojil vyťaženú drevnú hmotu, tá ostala stále vo vlastníctve a na parcele žalobcu a ani jeden orgán (skúmajúci výrub) či už OO PZ Námestovo v spise č. ČVS: ORP-388/NO-Dk-2014, po odstúpení spisu následne Okresný úrad Námestovo konajúci pod spisovnou značkou: OU-NO-PLO-2014/004963 nekonštatovali odcudzenie, resp. prisvojenie si vyťaženej drevnej hmoty ním/ žalovaným. On ponechal vyťaženú drevnú hmotu na parcele EKN 2229 v k.ú. M. I. na odvoznom mieste, čo vyplýva aj zo svedeckých výpovedí.

11. Žalovaný namieta tvrdenia žalobcu, že vyrúbanú drevnú hmotu pestoval, závery znaleckého dokazovania totiž konštatovali, že sa jednalo o náletový les napadnutý lykožrútom. Ďalej zdôrazňuje, že žalobca žiadnym spôsobom počas celého konania a ani výsluchom svedkov nepreukázal, že by si on/ žalovaný prisvojil vyťaženú drevnú hmotu znaleckým posudkom č. 5/2017 ohodnotenú na 8.168 eur. V dôsledku rozhodnutia súdu by sa žalobca obohatil, pretože on by mu zaplatil za vyťaženú drevnú hmotu ktorá ostala a stále je vo vlastníctve žalobcu, v tejto otázke skutkové zistenia a právne posúdenie súdu nie je podľa názoru žalovaného správne. V ďalšej časti odvolania namieta disproportionálnosť a matematickú nesúrodnosť pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania, kedy súd zaviazal žalobcu nahradiť mu trovy konania v rozsahu 40%, žalobca ale bol úspešný približne v rozsahu 27% toho, čo si v žalobnom návrhu uplatňoval a on/žalovaný sa žalobe ubránil približne v rozsahu 73%, čo je viac ako polovica úspešnosti a ak mu súd od žalobcu priznal nárok na náhradu trov iba v rozsahu 40%, t.j. menej ako polovicu trov, určil povinnosť žalobcu v nižšom rozsahu.

12. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote aj žalobca, odvolanie smeroval proti časti výroku č. I. týkajúcej sa úrokov z omeškania a proti výrokom č. II., III., IV., V.

13. V úvode odvolania žalobca argumentuje najmä tým, že po vyhlásení rozsudku okresný súd konkrétne odôvodnil iba výrok č. I. rozsudku, ostatné výroky odôvodnené neboli vôbec (hoc konajúca sudkyňa mala v uvedený deň vytýčenú iba túto vec a mala dostatok času a priestoru aj na prejednanie veci aj na riadne odôvodnenie vyhláseného rozsudku) čo preukazuje aj zvukový záznam z pojednávania zo dňa 13.8.2018, navrhuje odvolaciemu súdu aby sa s jeho obsahom oboznámil.

14. Je zrejmé zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 13.8.2018, aj zo zvukového záznamu z tohto pojednávania, že okresný súd neposkytol stranám sporu poučenie podľa § 181 ods. 2 CSP, preto on/ žalobca nevedel, ktoré skutkové tvrdenia súd pokladá za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Uvedeným postupom súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie (zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP) pretože mu znemožnil predložiť dôkazy na sporné skutočnosti a reagovať na predbežné právne posúdenie. Za tohto stavu rozhodnutie súdu je aj prekvapivé a jeho postup je v rozpore s kogentným ustanovením § 181 ods. 2 CSP.

15. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazuje na oneskorené podanie odporu žalovaným voči platobnému rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/47/2016-32 zo dňa 22.4.2016, navyše bez vecného odôvodnenia, preto odpor žalovaného voči platobnému rozkazu mal okresný súd odmietnuť. Hoc túto skutočnosť opakovane namietal, s touto jeho námietkou sa súd vôbec nezaoberal.

16. Žalobca vytyka súdu, že napriek opakovaným námietkam nepredvolal na pojednávanie znalca Ing. Martina Schestága za účelom objasnenia sporných vecí v znaleckom posudku č. 5/2017 zo dňa 6.11.2017, pri výsluchu znalca by sa totiž preukázalo, že je potrebné doplniť znalecký posudok podľa námietok a pripomienok. Zo znaleckého posudku č. 5/2017 zo dňa 6.11.2017 je podľa žalobcu zrejmé, že znalec Ing. Martin Schestág pri jeho vypracovaní nezohľadnil výpovede strán konania, výpovede svedkov a skutočnosti zistené a zdokumentované v spisoch Obvodného oddelenia Policajného zboru Námestovo ČVS: ORP-388/NO-DK-2014 a ČVS: ORP-817/NO-DK-2015 a v spise Okresného úradu Námestovo, pozemkový a lesný odbor Č.j.: OU-NO-PLO-2014/004963. Znalecký posudok nie je dostatočne odôvodnený a preskúmateľný a aj znalec Ing. Martin Schestág priznal, že nepozná tzv. znalecký štandard, ktorý stanovuje metodický pokyn schválený Ministerstvom spravodlivosti SR, čo svedčí o nedostatočnej odbornej úrovni tohto znalca a aj o tom, že ide v jeho osobe o znalca začiatočníka. Znalec neuviedol podľa akého cenového predpisu ocenil drevnú hmotu a znalecký posudok neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Ak sa takáto doložka podľa 209 ods. 2 CSP vyžaduje pri súkromných znaleckých posudkoch, má sa vyžadovať i pri znaleckých posudkoch nariadených súdom. Znalec Ing. Martin Schestág nepoužil dostatočné podklady na vypracovanie znaleckého posudku (zákon č. 326/2005 Z.z. o lesoch, vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, zákon č. 18/1996 Z.z. o cenách,...), bezdôvodne neupovedomil strany a advokátov o tom, že dňa 29.10.2017 vykoná terénne zisťovanie resp. terénnu pochôdzku, z terénneho zisťovania neurobil žiadnu fotodokumentáciu, situačné náčrty, skice a ani iné listinné doklady, z ktorých by bolo možné overiť /verifikovať jeho závery. Znalec priznal, že nerobil žiadne merania, ktoré by boli viazané na jeho/žalobcovu parcelu a nerobil merania vyťaženého dreva. Závery znalca Ing. Martina Schestága o výške škody vychádzajú podľa názoru žalobcu z nesprávnych podkladových údajov, sú preto hypotetické a nepreskúmateľné. Žalobca zdôrazňuje, že návrhom zo dňa 13.10.2017 navrhol doplnenie znaleckej úlohy o určenie spoločenskej hodnoty drevenej hmoty dreviny smrek, napadnutej lykožrútom smrekovým, lykožrútom lesklým, stupeň napadnutia slabý, v objeme 124,4 m3 ku dňu 28.3.2014 podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z., súd ale s týmto jeho návrhom vôbec nezaoberal a o ňom nerozhodol. Poukazuje na povinnosť súdu prvej inštancie vyjadrenie znalca Ing. Martina Schestága zo dňa 22.3.2018 doručiť stranám konania a dať im dostatočný časový priestor na oboznámenie sa s týmto vyjadrením za účelom zaujatia stanoviska. Zo zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 13.8.2018 je zrejmé, že až na tomto pojednávaní súd zistil, že v spise sa nachádza toto vyjadrenie Ing. Martina Schestága, ktoré stranám sporu doručené nebolo, po nariadenej prestávke dal žalovanému na pojednávaní priestor oboznámiť sa s vyjadrením znalca a jemu/ žalobcovi tento priestor neposkytol s poukazom nato, že jeho advokát JUDr. Ján Vajda si dňa 30.7.2018 dal vyhotoviť fotokópiu vyjadrenia znalca. Takýto postup súdu je v rozpore s CSP, súd totiž bol povinný doručiť stranám konania stanovisko znalca a nie spoliehať sa na to, že budú nahliadať do súdneho spisu a sami si zaobstarávať vyjadrenia a stanoviská tretích osôb či protistrany. Nečinnosť

súdu nie je možné nahrádzať aktívnou činnosťou advokátov a tvrdiť, že v dôsledku aktivity účastníka strany konania je povinnosť súdu splnená - argumentuje žalobca.

17. Okresný súd nevykonával dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov (žalobca ich presne označuje a konkretizuje v bode 6. odvolania). Hoci súd nie je viazaný návrhmi na vykonanie dokazovania, ním navrhnuté dôkazy vykonať nemusel, bolo ale jeho povinnosťou presvedčivo v dôvodoch rozhodnutia vysvetliť prečo nevykonával každý jeden navrhnutý dôkaz.

18. V spore sa domáha voči žalovanému náhrady škody v sume 30.000 eur s príslušenstvom, ktorú mu žalovaný spôsobil neoprávnenou ťažbou lesa. Táto škoda pozostáva nielen zo samotnej hodnoty drevnej hmoty, ale aj z iných škôd a náhrad, ako škoda spôsobená: dočasným vyradením z produkcie, trvale zníženou produkciou, dočasne zníženou produkciou, znížením kvality, predčasnou obnovou, znížením speňaženia vyťaženého dreva. Túto škodu nemohol preukázať bez doplnenia znaleckého dokazovania (posudku) znalcom Ing. Martinom Schestágom, tento dôkazný návrh súd na pojednávaní dňa 13.8.2018 bezdôvodne zamietol a v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo sa s jeho návrhom vôbec nezaoberal. Ak by počas súdneho konania dal vypracovať tzv. súkromný znalecký posudok, žalovaný by ho nepochybne namietol a súd by musel dať vyhotoviť znalecký posudok.

19. Podľa názoru žalobcu ani písomné odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá kritériám ust. § 220 ods. 2 CSP. Poznamenáva, že ustálená rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR už vo viacerých nálezoch konštatoval právo účastníka na také (riadne) odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, uvádzané právo účastníka je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie, postupom súdu ale bolo uvedené jeho právo porušené. Podľa platnej súdnej judikatúry je neprípustné, aby sa rozsudok odôvodnil iba stanoviskom znalca bez toho, aby bolo konkrétne uvedené čo znalec uviedol a prečo sú tvrdenia strany konania nesprávne a vyvrátené. Podľa platnej súdnej judikatúry ktorou súd prvej inštancie podľa článku 2 odsek 2 CSP je viazaný, všetky dôvody podľa ktorých súd rozhodol musia byť uvedené v odôvodnení rozsudku. V súdnom prípade nie je možné zistiť konkrétne dôvody, pre ktoré súd jeho žalobe vyhovel iba ohľadom sumy 8.168 eur a pre ktoré vo zvyšnej časti (rozdiel medzi uplatnenou sumou 30.000 eur a priznanou sumou 8.168 eur) jeho žalobu zamietol.

20. Súd vo výroku č. I. rozsudku určil podľa názoru odvolateľa aj nesprávnu výšku úrokov z omeškania a nesprávny začiatok omeškania žalovaného s platením dlžnej sumy, v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný mu spôsobil škodu v dňoch 27.3.2014 a 28.3.2014, do omeškania so zaplatením sumy 30.000 eur sa tak dostal nasledujúci deň 29.3.2014, k uvedenému dňu bola výška úrokov z omeškania 8,25% ročne, výška úrokov z omeškania 5,05 % ročne odo dňa 9.7.2015 určená súdom nie je správna.

21. Namietala formuláciu výroku III. rozhodnutia, nie je v súlade s § 262 ods. 1, 2 CSP a s platnou judikatúrou. Podľa uznesenia NS SR v Bratislave sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.3.2017 výrok o náhrade trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov, ale aj, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, čo v rozhodnutí súdu absentuje.

22. Žalobca vytýka súdu, že mu bezdôvodne uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu v sume 316 eur, predstavujúcu sumu všetkých nákladov na znalecké dokazovanie, tvrdí ďalej, že znalecké dokazovanie nezbavilo žalovaného povinnosti zaplatiť náhradu spôsobenej škody, argumentácia okresného súdu o tom, že on/ žalobca bol neúspešnou sporovou stranou, pretože úspech mal ohľadom sumy 8.168 eur s príslušenstvom neobstojí, navyše v tejto je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, neobsahuje totiž žiadne vysvetlenie, prečo medzi stranami sporu súd nerozdelil pomerne náhradu trov štátu. V skutočnosti znalecké dokazovanie žiadal v spore nielen žalovaný, ale aj on/žalobca, a to na pojednávaní konanom dňa 3.5.2017.

23. Orgány činné v trestnom konaní nesprávne právne vyhodnotili konanie žalovaného zo dňa 27.3.2014 a zo dňa 28.3.2014 ako priestupok, pretože výška spôsobenej škody presahuje 266 eur, teda konanie žalovaného naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, z tohto pohľadu mu/ žalobcovi zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov priznáva oslobodenie od platenia súdneho poplatku za žalobu. V prípade opačného

názoru žiada, aby mu odvolací súd priznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu podľa § 254 ods. 1 CSP pre odôvodnené osobné, majetkové a zárobné pomery.

24. V súhrne navrhuje, aby odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil rozsudok v časti výroku I. v rozsahu o úroky z omeškania, vo výrokoch II., III., IV. a V. a v zrušenom rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Voči žalovanému si uplatňuje nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % .

25. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca poukazuje na oneskorené podanie odvolania žalovaným (z tohto dôvodu žiada jeho odmietnutie), tvrdí to podľa tohto, že na odvolaní doručenom jeho advokátovi nie je uvedený žiaden dátum podania odvolania ani dátum doručenia odvolania okresnému súdu.

26. Poukazuje na vyjadrenie znalca Ing. Martina Schestága v bode 4, zo dňa 22.3.2018, ktorý potvrdil jeho argumentáciu o tom, že žalovaný vyrúbal drevnú hmotu na jeho parcele pred dosiahnutím rubného veku porastu, že došlo aj k iným škodám ako je len hodnota samotnej drevnej hmoty, teda spôsobeným dočasným vyradením z produkcie, trvale zníženou produkciou, dočasne zníženou produkciou, znížením kvality, predčasnou obnovou, znížením speňaženia vyťaženého dreva. Totožne ako v odvolaní namieta postupy znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (nie je možné z neho zistiť ako znalec dospel k svojim záverom a z akých konkrétnych podkladov vychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku) totožne namieta aj procesný postup súdu, keď znalca k jeho/ žalobcu výhradám nevypočul, čím porušil princíp kontradiktórnosti konania, navyše aj zásadu rovnosti strán, keď vyjadrenie znalca Ing. Martina Schestága nedoručil stranám na zaujatie stanoviska a jeho advokátovi Dr. Jánovi Vajdovi na pojednávaní 13.8.2018 a ani nikdy predtým neumožnil k nemu reagovať, pritom druhej strane sporu vyjadrenie znalca na uvádzanom pojednávaní doručil a aj umožnil sa vyjadriť k nemu.

27. V ďalšej časti písomného vyjadrenia žalobca zdôrazňuje, že žalovaný je živnostník, podnikajúci pod obchodným menom J. B., miesto podnikania Trstená západ 1054/9, IČO: 34836926, zároveň je konateľom a spoločníkom spoločnosti s obchodným menom KABONA-WOOD, s.r.o. so sídlom Oravská Jasenica č. 219, teda je odborníkom v oblasti približovania dreva, v oblasti piliarskej výroby, drevovýroby a lesníctva. Tvrdí preto, že žalovaný nevykonal ťažbu drevnej hmoty v dňoch 27.3.2014 a 28.3.2014 na EKN parcele č. 2229 v k.ú. M. I. z nevedomosti alebo omylu, ale účelovo v úmysle dosiahnuť bezdôvodné obohatenie na jeho/žalobcu úkor. Žalovanému sa podozrivo často stávajú omyly pri zameriavaní parciel a pri ťažbe dreva za pomoci jeho kamaráta Ing. G. L., nejde totiž o prvý takýto prípad. Vyťažená drevná hmota nezostala „vo vlastníctve a na parcele jeho/ žalobcu“, žalovaný sám priznal, že časť vyťaženej drevnej hmoty odtiahol na odvozné miesto. Parcela na ktorej sa nachádza toto odvozné miesto nie je a nikdy nebola v jeho/žalobcovom vlastníctve. Navyše, svojim konaním žalovaný znehodnotil vyťaženú drevnú hmotu, odcudzil/ prisvojil si jej väčšiu časť, spracoval ju na svojej pile v Oravskej Jasenici a predal tretím osobám, čím spôsobil škodu. Toto konanie mu zatiaľ orgány činné v trestnom konaní nepreukázali. Odkazuje na záznam z vykonania miestnej ohliadky zo dňa 25.6.2014 Ing. B. C., z ktorého je zrejmé, že parcela EKN č. 2229 v k.ú. M. I. je v teréne vyznačená červenými znakmi na tzv. komasačných kameňoch, na konároch, resp. kolíkoch označujúcich hranicu parcely, červenými znakmi na stromoch, resp. písomným znakom. Za takéhoto stavu sa žiadny geodet a ani žiaden vlastník nemôže pomýliť a nesprávne zamerať parcelu. Ing. B. C. dňa 25.6.2014 zistil, že drevná hmota bola napadnutá lykožrútom smrekovým (hrubšie stromy), resp. lykožrútom lesklým (vrcholové časti) s tým, že stupeň napadnutia je slabý. Teda k napadnutiu lykožrútom došlo až po 3 mesiacoch od neoprávnenej ťažby. V dňoch 27.3. a 28.3.2014 nebola drevná hmota napadnutá lykožrútom, išlo o zdravý lesný porast. Doplneným znaleckým dokazovaním sa preukáže v akom zlom stave by sa po 3 mesiacoch nachádzala vyťažená drevná hmota ak by už v čase ťažby bola napadnutá lykožrútom. Súhlasí preto s tvrdením žalovaného, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, avšak nie z dôvodov uvádzaných žalovaným, ale z dôvodov uvádzaných ním/žalobcom.

28. Ako v odvolaní zotrváva na tom, že súd neprávne posúdil náhradu trov konania, mal mu priznať 100% náhradu všetkých trov voči žalovanému.

29. Žalovaný v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie žalobcu zotrváva na dôvodoch svojho odvolania, opakovane poukazuje na to, že vykonané dokazovanie nepreukázalo (ani výsluchom

svedkov), že by si on/ žalovaný prisvojil vyťaženie drevnú hmotu znaleckým posudkom č. 5/2017 ohodnotenú na 8.168 eur, preto priznaním tejto sumy žalobca by sa bezdôvodne obohatil, dostal by totiž zaplatené za vyťaženie drevnú hmotu, ktorá ostala a je stále v jeho vlastníctve.

30. Dodáva, že žalobca počas celého súdneho konania ani raz nepreukázal, z čoho vychádzal pri ním požadovanej „náhrade škody“ vo výške 30.000 eur. Pokiaľ sa chce žalobca domáhať úrokov z omeškania vo výške 8,25% ročne, musel by byť právnickou osobou, jeho požiadavka ako fyzickej osoby na takúto výšku úrokov z omeškania plynie najskôr z jeho neznalosti veci.

31. Žalovaný poznamenáva, že ani jemu nie je zrejmé z odôvodnenia rozsudku na základe akého výpočtu súd prijal záver o čistom úspechu žalobcu, v tejto súvislosti argumentuje totožne ako v odvolaní.

32. Žalobca k predchádzajúcej reakcii žalovaného uviedol, že zotráva na všetkých odvolacích námietkach (uvádza totožne ako v odvolaní) má za to, že žalovaný vo svojich podaniach nevyvrátil správnosť a pravdivosť jeho doterajšej skutkovej a právnej argumentácie.

33. Žalovaný v ďalšej písomnej reakcii uviedol, že ak sa žalobca domnieva, že on odcudzil väčšiu časť vyťaženej drevnej hmoty a ju spracoval, tak nech svoje tvrdenie aj preukáže, preto navrhuje opakovane zvoliť postup s obrátením sa na príslušné orgány policajného zboru. V opačnom prípade považuje tvrdenie žalobcu za obyčajnú fabuláciu, s odkazom aj na obsah vyšetrovacieho spisu OOPZ Námestovo ČVS: ORP-388/NO-DK-2014 v ňom sa odcudzenie drevnej hmoty ním/žalovaným nepotvrdilo. Dodáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (odkazuje aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR vo viacerých prípadoch, napr. IV.ÚS 252/04, I.ÚS 50/04). Podľa názoru žalovaného žalobca neosvedčil svoj žalobný návrh o výšku žalovanej sumy a súd až na jeho návrh/ žalovaného prizval znalca a uložil mu vypracovať znalecký posudok, bez ktorého by bol celý žalobný návrh žalobcu nepodložený. Práve on ako žalovaný sa počas celého súdneho sporu domáhal, aby žalobca preukázal odcudzenie, resp. prisvojenie si vyťaženej drevnej hmoty, ktoré ako to vyplýva aj zo svedeckých výpovedí, ponechal na parcele EKN 2229 v k.ú. M. I. na odvoznom mieste.

34. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie podali na to oprávnené strany sporu v zákonnej lehote, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 378 ods.1 CSP v aplikácii s § 219 ods.3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch I.,II. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP z dôvodu vecnej správnosti, vo výrokoch III. IV. podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušil a v tomto zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolanie smerujúce do výroku V. rozsudku odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

35. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu do časti výroku I. (úroky z omeškania) a do výroku II. (zamietnutie žaloby vo zvyšku) rozsudku a odvolanie žalovaného do výroku I. (o jeho povinnosti priznať istinu s úrokmi z omeškania zaplatiť žalobcovi) za nedôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pre svoje rozhodovanie vo vzťahu k týmto výrokom meritórnej povahy zistil skutkový stav z vykonaného dokazovania v akceptovateľnom rozsahu a pri právnom posúdení riešených meritórnych otázok postupoval v súlade s aplikovanými ustanoveniami hmotného práva -Občianskeho zákonníka, upravujúce hmotno-právne podmienky náhrady škody, právne podmienky priznania úrokov z omeškania. Ani po stránke procesnej (vo vzťahu k týmto meritórnym výrokom) nezistil, že by sa mal dopustiť okresný súd závažných pochybení ktoré by vo svojej podstate znamenali porušenie práva strán sporu na spravodlivé súdne konanie. Dáva do pozornosti odvolateľom, že v súdnej veci ide o tzv. spor/ o sporové konanie, v ňom platí povinnosť nielen tvrdiť (povinnosť tvrdenia) ale na tvrdené skutočnosti uniesť aj dôkazné bremeno. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že by mu vznikla v bezprostrednej súvislosti s konaním žalovaného škoda vyššia než súdom priznaná a na druhej strane žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že vyťaženie drevnú hmotu vo výške škody priznanej by mal žalobcovi odovzdať. Ani jedna strana sporu/ ani jeden z odvolateľov podľa vznesených odvolacích argumentácií nevyvrátil podľa názoru odvolacieho súdu vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 8.168 eur s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 9.7.2015 do zaplatenia a neopodstatnenosť žaloby nad rámec tejto istiny a jej príslušenstva.

36. Odvolací súd na podporu vecnej správnosti rozhodovania okresného súdu aj plniac svoju povinnosť vo vzťahu k odvolateľom sa k zásadným odvolacím argumentáciám procesnej a hmotnoprávnej povahy vyjadruje v nasledujúcich bodoch / odsekoch odôvodnenia .

37. Písomné odôvodnenie rozsudku okresného súdu v prípade výrokov I.II. spĺňa kritériá vyžadované ust. § 220 ods. 2) Civilného sporového poriadku, okresný súd uviedol zásadné skutkové zistenia z ktorých vychádzal, aký rozsah dokazovania vykonal, ktoré dôkazy vyhodnotil za zásadné a určujúce pri ustálení výšky priznanej škody ako aj pri konštatácii nároku žalobcu na priznanú výšku úrokov z omeškania, napokon vyargumentoval relevantne aj svoje závery o ktoré oprel zamietnutie žaloby vo zvyšku. Aj obsah odvolania strán sporu preukazuje, že vedeli ku ktorým otázkam riešeným, neriešeným okresným súdom smerovať odvolanie a dožadovať sa odvolacieho prieskumu.

38. Odvolací súd odvolacie argumentácie žalobcu procesného charakteru neakceptoval. Pre naplnenie práva účastníka na spravodlivé súdne konanie považuje za postačujúce, ak súd po verejnom vyhlásení rozhodnutia stručne uvedie podstatné dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu vo veci samej, povinnosťou súdu nie je zdôvodniť rozsiahlo všetky dôvody rozhodovania a v každej riešenej otázke, podrobné argumentácie súdu sú totiž vyjadrené v písomnom odôvodnení rozhodnutia, ako tomu bolo aj v súdnej veci a z tohto pohľadu právo účastníkov postupom súdu zachované bolo. Žalobca vytýka neposkytnutie poučenia stranám sporu súdom podľa § 181 ods. 2 CSP na pojednávaní konanom dňa 13.8.2018, z obsahu spisu odvolací súd ale zistil, že takéto poučenie stranám sporu súd poskytol už na pojednávaní dňa 16.11.2016 (odkaz odvolacieho súdu na č.l. 64 spisu), uviedol ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a uviedol aj svoje predbežné právne posúdenie veci. Nemožno opomenúť sporový charakter konania, v ňom je zásadná procesná aktivita strán sporu (v rámci procesného útoku a procesnej obrany) ich zaťažuje povinnosť nielen tvrdiť ale svoje tvrdenie podložiť dôkazmi a uniesť dôkazné bremeno. Ak žalobca tvrdí, že patrí/patrila mu škoda vo výške celej žalovanej sumy, na svoje tvrdenie o výške škody nepripojil k žalobe odborný posudok (ako listinný dôkaz). Vzhľadom na spor o výške škody (zásadne ju v obrane namietal žalovaný) okresný súd nariadil znalecké dokazovanie na návrh žalovaného, v znaleckom posudku súdom ustanovený znalec výšku škody neoprávnene vyťaženej drevnej hmoty aj vyčíslil, pokiaľ ide o množstvo/objem neoprávnene vyťaženej drevnej hmoty - tento ukazovateľ bol ustálený aj na základe poznatkov získaných z trestného spisu a poznatkov získaných z priestupkového konania. Ak žalobca nesúhlasil so závermi súdno-znaleckého posudku jeho zaťažovala dôkazná aktivita- predložením dôkazu opaku, túto povinnosť žalobca nesplnil, tak na svoje tvrdenie o výške škody v žalobe uplatnenej dôkazné bremeno neunesol. Úvaha žalobcu, ako by takýto prípadný „ listinný dôkaz „ hodnotila strana žalovaná, ako by postupoval súd atď. je iba hypotetická, bez vplyvu na záver súdno-znaleckého posudku o konštatovanej výške hodnoty neoprávnene vyťaženej drevnej hmoty. Treba súhlasiť s odvolateľom, že znalec nevyvylúčil vznik tzv. ďalšej škody, avšak znalec tiež vysvetlil za akých okolností vôbec by bolo možné o tzv. inej ďalšej škode uvažovať, teda malo by ísť o ťažbu drevnej hmoty v tzv. zdravom lese - avšak takýto charakter lesa, lesnej hmoty v súdenom prípade preukázané nebolo. Navyše, absentovali aj konkrétne skutkové tvrdenia o tom aké konkrétne straty v prípade jednotlivých druhov škôd nastali v majetkovej sfére žalobcu v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného (neoprávneným výrubom drevnej hmoty). Ďalšie odvolacie argumentácie, ktorými žalobca sa usiloval spochybníť odbornosť záverov znalca hodnotí odvolací súd nielen za účelové ale aj za nekorektné, pretože znalec vypracoval rozsiahly odborný - znalecký posudok, v ňom svoje zistenia konkretizoval pretavením do riešeného prípadu, zodpovedal na znaleckú úlohu, ktorú mu súd uložil a žalobcovi nič nebránilo (napokon jeho zaťažovala aj povinnosť), aby odborné závery znaleckého posudku spochybnil predloženým dôkazom opaku (odborným posudkom) tak sa ale nestalo. Odvolací súd za tejto dôkaznej situácie nemal dôvod pochybovať / ani nepochyboval o záveroch znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca o konštatovanej výške skutočnej škody - ktorej náhradu okresný súd žalobcovi aj priznal.

39. Odvolací súd hodnotí za nesporné preukázanú tú skutočnosť, že žalovaný zavineným konaním spôsobil žalobcovi škodu, v bezprostrednej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo ku škode na majetku žalobcu - neoprávnená ťažba drevnej hmoty žalovaným na pozemku žalobcu preukazuje aj výsledok priestupkového konania vedeného voči žalovanému - v ňom konštatované porušenie povinností. V súdnej veci boli tak naplnené všetky zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného voči žalobcovi za spôsobenú škodu z pohľadu hmotno-právnej úpravy v ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny základ nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu škody odvolací súd hodnotí

za jednoznačne daný. Nemožno súhlasiť s odvolacím tvrdením žalovaného o získaní bezdôvodného obohatenia žalobcu vo výške súdom priznanej istiny, žalovaný totiž - tiež iba tvrdil, že neoprávnené vyťaženie drevnú hmotu ponechal na pozemku žalobcu - nepreukázal ale „faktické odovzdanie vyťaženej drevnej hmoty žalobcovi „. Bolo totiž žiaduce, aby žalovaný potom ako sa dozvedel, že vyťažil drevnú hmotu na pozemku vo vlastníctve žalobcu, aby mu jeho majetok aj reálne odovzdal a vydal, tvrdenie žalovaného, že vyťaženie drevnú hmotu ponechal na pozemku - nemožno považovať za kvalifikované odovzdanie/ vydanie majetku žalobcovi. O právnom inštitúte bezdôvodného obohatenia v súdom prípade nemožno uvažovať.

40. Okresný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a vo výške ktorá má oporu v ust. § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/95 Z.z. - uviedol z ktorých skutkových a časových súvislostí vychádzal - odvolací súd sa s nimi stotožňuje a na ne odkazuje.

41. V zhode s názorom obidvoch sporových strán odvolací súd konštatuje absenciu odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu v otázke náhrady trov konania. Okresný súd rozsahu čistého úspechu žalovaného mu priznal voči žalobcovi náhradu trov konania. Zrejme pomerovo úspech/ neúspech strán sporu, avšak neuviedol v rozhodnutí konkrétne súvislosti z ktorých vyvodil čistý úspech žalovaného v spore v rozsahu 40%. Vo vzťahu k uvedenému výroku odvolací súd konštatoval, že existuje dôvod podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP pre zrušenie rozsudku a následne pre vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie - v novom rozhodnutí bude povinnosťou okresného súdu svoje rozhodnutie vyargumentovať tak, aby stranám sporu boli známe zásadné okolnosti, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal. V súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania odvolací súd upriamuje pozornosť okresného súdu aj na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v Náleze II. ÚS 399/2019 - 37 zo dňa 15. apríla 2020.

42. Zrušenie rozsudku vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania má bezprostredný dopad aj na súvisiaci výrok - o trovách štátu - a založilo zrušenie rozsudku aj v tomto bezprostredne súvisiacom výroku - v novom rozhodnutí okresný súd vyargumentuje akceptovateľne úvahy, ktorými sa v tejto časti pri rozhodovaní riadil.

43. Odvolanie žalobcu musel odvolací súd do výroku V. rozsudku - o uloženej poplatkovej povinnosti odmietnuť podľa § 386 písm. c) CSP z dôvodu neprípustnosti odvolania, uvedený výrok z tohto dôvodu nemohol podrobiť odvolaciemu prieskumu po vecnej stránke.

44. Ďalšie odvolacie argumentácie vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, nadväzne neovplyvňujúce vecnú správnosť záverov okresného súdu vo výrokoch I. a II. rozsudku.

45. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd v novom rozhodnutí.

46. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.